

vilde i Stedet for at modvirke Arbejdsløsheden netop gøre Masser af Arbejdere arbejdsløse. Det er ikke min Mening ved denne Lejlighed at gaa ind paa at diskutere Normalarbejdsdagen med det ærede Medlem; det kunne vi maaske faa Lejlighed til en anden Gang. Men jeg vil bare sige dette, at efter mit Kendskab til Forholdene ude paa Landet ville de praktiske Virkninger af et saadant Lovforslags Gennemførelse absolut blive, at der ude paa Landet vil blive skabt en Masse arbejdsløse, som ville vælte sig ind over Byerne og konkurrere med Arbejderne der. I Stedet for at lindre Nøden vilde et saadant Lovforslags Gennemførelse i høj Grad bidrage til at øge den. Jeg kunde for at støtte denne Tanke godt fremdrage adskillige Kendsgerninger, men det skal jeg imidlertid undlade ved denne Lejlighed og blot nøjes med at sætte min Paastand mod det ærede Medlems. Maa jeg have Lov til at tilføje, at den Vej at reformere paa vil være i højeste Grad farlig. Jeg tror, at skal der naas noget med Hensyn til kortere Arbejdstid og højere Arbejds løn, maa det naas ad den historiske Udviklings Vej. Forholdene maa udvikle sig paa en naturlig Maade, og det gaar ikke an gennem bestemte Lovparagraffer fra oven at gøre Brud paa den historiske Udvikling. Det er min Opfattelse, at en eneste lille Lov som den om Jord til Landarbejdere, som Venstre fik gennemført forleden Aar — selv om den maaske indeholder nogle Mangler, der bør rettes — at et saadant lille, virkeligt Fremskridt betyder meget, meget mere end selv de mest højtravende Principerklæringer.

K. Kristiansen: Jeg skal ligesom de fleste af de foregaaende Talere begynde med at fremhæve en af de Udtalelser, der fremkom fra den højtærede Finansminister forleden. Han udtalte, da han forelagde det Finanslovsforslag, vi nu behandle, at Regeringen havde anset det for sin Pligt at affatte det saa økonomisk som muligt. Jeg mener, at Regeringen har gjort fuldstændig Ret deri. Jeg mener, at vi ikke kunne blive ved Aar efter Aar at gaa opad med vore Udgifter, naar Indtægterne ikke samtidig vise en lignende Opgang, og for nogle Indtægtsposter er det jo saadan, at der i Stedet for Opgang er en ikke ubetydelig Nedgang. Der kunde derfor være god Grund til, at Finansministeren henstillede til os, at vi nu tog et Pust, inden vi atter kom til at gaa opad med Udgiftposterne. Jeg mener endda, at man

desuden maa have sin Opmærksomhed henvendt paa, om der ikke er nogle af Indtægtsposterne, man vil kunne faa forøgede. Thi det er jo ikke alle Udgiftposter, vi kunne holde nede paa de Beløb, de nu ere paa. Jeg skal saaledes nævne, at paa en Post som den om Forrentningen af vor Statsgæld vil Udgiftsbeløbet — § 15 — nødvendigvis, naar Forrentningen af det Laan, som nu er blevet optaget, indtræder, blive forøget med over 1 Mill. Kr., og det er jo ikke saa lille et Beløb. Af Indtægtsposterne er der dog ikke mange, vi ville kunne forhøje. Naar Skattelovene — forhaabentlig snart — blive vedtagne, vil det endda medføre en Indtægtsnedgang paa § 4, hvis vi da ikke, saaledes som det blev udtalt af det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe) i Gaar, gaa ind paa at lade Indtægtsskatten være stigende eller faldende efter Statens Behov. Denne Henstilling fra det ærede Medlem for Kalundborg finder jeg for øvrigt meget tiltalende. Men blandt Indtægtsposterne er der i det hele taget neppe nogen, vi kunne have nogen videre Indflydelse paa, undtagen § 3, hvor Indtægtsoverskuddet af vore Statsbaner opføres. Jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem, der nys satte sig (Th. Larsen), i, at der bør gøres noget for at faa et større Indtægtsoverskud af disse, og jeg mener, der kan gøres noget i saa Henseende. Vi have nu kørt saadan paa vore Statsbaner, at Indtægten gaar omtrent lige op med Driftsudgiften. Der er næsten intet Overskud, ikke en Gang 1 pCt., som det ærede Medlem mente; nej, kun $\frac{1}{10}$ pCt. af den Kapital, Staten har indestaaende i Banerne. Naar vi se paa de Regnskaber, der aflægges af de private Jernbaner, se vi, at nogle af dem forrente deres Anlægs kapital med saadan noget som 3—4, ja indtil 5 pCt. Selvfølgelig forlanger jeg ikke, at Statsbanerne skulle give en saadan Forrentning af den Kapital, der staar i dem, men jeg mener dog, at vi skulle ind paa en saadan Driftsmaade, at vi kunne faa mere end en Brøkdæl af 1 pCt. af den Kapital, omtrent 250 Mill. Kr., Statsbanerne have kostet at anlægge. Men efter at vi nu have faaet Jernbanekommissionens Betænkning, haaber jeg ogsaa, at der snart vil blive forelagt og vedtaget Love, der indeholde saadanne Ændringer for Jernbanedriften, at vi kunne faa en rimelig Indtægt ved dem.

Der er en anden Indtægtspost, hvor jeg mener, der ogsaa kunde trænges til Ændringer. Det er Indtægterne ved Driften af Statskovene. Jeg var for 3 Aar siden